

Erdélyi József: Solymosi Eszter vére

*Megöltek egy kis libapásztort. Égre kiált a régi vád,
úgy ölték meg Solymosi Esztert, mint egy tokos, pihés libát,
mint egy síró galambfiókot,
szűz juhocskát Húsvét előtt...*

*Valami vérengző bolondok
úgy fogták el és ölték meg őt,
a nótás ajkú kis magyar lányt, valami vérengző vadak,
vademberek...Elfolyt a vére, mint egy párás piros patak.*

*Ítélt a bíró, félkegyelmű képzelődő a szemtanú,
alaptalan a vád, a vérvád...a hátborzongató gyanú...*

*Ítélt a bíró; elmehetnek a reszkető kaftánosok;
nem ölték meg Solymosi Esztert, nem bűnösök, nem gyilkosok.
Nem süttöttek húsvéti ostyát embervérrel.*

Ország-világ tudja meg, hogy gyermekijesztő dajkamese a vér, a vád.

*Ítélt a bíró s fellélegzett a zsidóság, az "üldözött",
de terjed a "mese", a "vakhit" a szegény magyar nép között.
Zengett a dal s a vérpatakból vérfolyó gyúlt és hömpölyög,
tenger, vértenger gyúlt belőle mérhetetlen mély és örök,
mint Jézus vére, a világot megváltó Istenemberé.
Az Ő vére a legyalázott szegény Solymosi Eszteré!*

*Minden kiontott ártatlan vér, minden magyar vér, ami folyt,
párolgott és virult belőle idegen trón, élősdi bolt,
minden kiontott ártatlan vér, harctéren ontott hősi vér,
és munkában csorgott verejték, és megrabolt bér és babér,
az én vérem is, az Anyámé, a régi libapásztoré,
az Ő vére s a legyalázott szegény Solymosi Eszteré.*

*Égre kiáltom akkor is ha, élettel és vérrel tilos,
leírom akkor is, ha rögtön lángot vet a szűz papíros.*

*Beh piros vagy Solymosi Eszter kiontott vére s beh meleg...
Hajnalt festek a magyar égre és felkelő Napot veled,
hogy ne vesszen kárba a vérünk, s emléked árva hajadon.
Solymosi Eszter árva népét ébressze bátran, szabadon.*

1937.

*

A magyar-zsidó együttélés évszázadairól

<http://www.utolag.com/Vilagpanorama0330.htm>

